

Acaba Hz. Eyyub, halkında bulunan ve ciddi bir kalbi hastalık olan ve risalet vazifesine de mani olabilecek vesvese hastalığı bulunduğu için de dua etmiş olabilir mi?

"Eyyub'u da hatırla ki, Rabbine şöyle niyaz etmişti: 'Bana gerçekten zarar dokundu. Sen ise merhametlilerin en merhametlisisin.'" (Enbiyâ, 21/83).

"Kulumuz Eyyûb'u da hatırla! Hani o Rabbine: 'Ya Rabbî, şeytan bana bir yorgunluk ve işkence dokundurdu.' diye yalvarmıştı. Eyyûb'a: 'Ayağını yere vur!' dedik, 'İşte sana kullanıp yıkanacağın ve içeceğin soğuk bir su!' Nezdimizden bir rahmet ve sağduyu sahiplerine bir ibret olmak üzere ona; ailesini, çevresini ve onların bir mislini lütfettik." (Sad, 38/41-43).

"Pek çok yara, bere içinde epey müddet kaldığı halde, o hastalığın azîm mükâfâtını düşünerek, kemâl-i sabırla tahammül edip kalmış. Sonra, yaralarından tevellüt eden kurtlar kalbine ve diline iliştığı zaman, zikir ve marifet-i İlâhiyenin mahalleri olan kalb ve lisanına iliştikleri için, o vazife-i ubudiyete hâlel gelir düşüncesiyle, kendi istirahatı için değil, belki ubudiyet-i İlâhiye için demiş: 'Yâ Rab, zarar bana dokundu. Lisanen zikrime ve kalben ubudiyetime hâlel veriyor.' diye münâcât edip, Cenâb-ı Hak o hâlis ve sâfi, garazsız, lillâh için o münâcâtı gayet harika bir surette kabul etmiş, kemâl-i âfiyetini ihsan edip envâ-ı merhametine mazhar eylemiş."(1)

"Müfessirler derler ki: Hz. Eyyub (a.s.) Rûm diyarında peygamber idi. Serveti ve hanedanı, evlatları pek fazla idi. Allah onun mallarını giderdi, sabretti. Çoluk çocuğunu aldı, sabretti. Sonra bedenine hastalıklar ârız oldu, sabretti. Fakat halk: 'Onun başına bunca derdin gelmesi boşuna değil, büyük bir günahı olmalı!' deyince, şifa niyazında bulundu. Allah da şifa lütfetti."

"Tevrat'ta 'Eyyubun Kitabı'nda onun felsefi çizgiler taşıyan destanî hikâyesini ayrıntılı olarak anlatır. Onun Yahudi veya Rum olmayıp Kuzey

Arabistanda yaşayan Arap kökenli Nabat halkından olduğu da söylenmiştir. Gerçek durumu yalnız Allah bilir."(2)

Yukarıda takdim etmiş olduğumuz, gerek ayetlerden gerek Risale-i Nur'un yorumundan, gerek Suat Yıldırım Hoca Efendinin iktibasından böyle bir manayı çıkarmak mümkün görünmüyor. Hazreti Eyyub (as)'ın şifa için dua etmesinin gerekçesini stad Hazretleri *-İkinci Lem'adan yaptığımız iktibasta-* ok net bir şekilde şöyle ifade ediyor:

"Sonra, yaralarından tevellt eden kurtlar kalbine ve diline iliştiği zaman, zikir ve marifet-i İlâhiyenin mahalleri olan kalb ve lisanına iliştikleri için, o vazife-i ubudiyete hanel gelir düşüncesiyle, kendi istirahati için değil, belki ubudiyet-i İlâhiye için demiş."

"Risalet vazifesine hanel gelir." düřüncesi, belki onun manevi aleminde olmuř olabilir; lakin metinlerde böyle bir sarahat bulunmuyor.

Dipnotlar:

(1) bk. [Lem'alar, İkinci Lem'a.](#)

(2) bk. Suat Yıldırım, *Kur'an-ı Kerim Meali, Enbiya Suresi 83-84 Ayetlerin Açıklaması.*